

THEATERKRANT

RECENSIE

ALICE ABATTOIR FERMÉ

★★★★☆ TONEEL

1 DECEMBER 2015 - LEIDSE SCHOUWBURG - [SPEELLIJST](#)

SPOKEN DOOR HET HOOFD VAN ALICE

Door Dick van Teylingen gepubliceerd 3 december 2015

Freudianen, kinderen, taalkunstenaars, hippies, logici, farmaceuten, wiskundigen, ze hebben allemaal hun eigen Alice in Wonderland. Dat laat maar zien hoe gul het boek is. Het biedt ook ruimte aan een interpretatie van Abattoir Fermé, de Vlaamse speleologen van de duistere krochten van de mens.

Charles Lutwidge Dodgson (1832-1898) ging graag, vaak en uitermate charmant om met minderjarige meisjes, stuurde zijn vriendinnetjes tienduizenden brieven en fotografeerde ze, soms naakt. Nu word je voor minder met pek en veren de stad uitgejaagd, toen niet. À décharge moeten we aanvoeren dat hij nooit is veroordeeld voor onzedelijk gedrag en eerst toestemming vroeg aan de ouders voor hij zijn camera pakte. In de als preuts bekendstaande Victoriaanse tijd gaven naakte kinderen veel minder aanstoot dan naakte volwassenen. Kinderen waren namelijk onschuldige wezens. Zo kun je het ook bekijken.

Natuurlijk spelen de pedofilie-speculaties mee als Stef Lernous van Abattoir Fermé een bewerking maakt van *Alice in Wonderland* (1865). Dodgson schreef het boek onder het pseudoniem Lewis Carroll voor de tienjarige Alice Liddell, de prachtige dochter van een beroemd classicus. Op een zomermiddag valt Alice in slaap. Ze volgt een konijn met een horloge en valt de aarde in, minutenlang. Beneden aangekomen ontmoet ze wonderlijke wezens die haar verleiden tot een andere blik op de werkelijkheid. De droom van Alice is een surrealistische Fundgrube, en dus ligt het voor de hand dat Abattoir Fermé ermee aan de haal gaat.

Als het doek opengaat, ligt Alice (Anneke Sluimers) verleidelijk uitgestrekt op een barokke bank. Naast haar een butlerachtige man (Aat Ceelen) met een sandwich. Hij dringt aan, maar Alice wil niet eten. Je moet eten. Anders: kop eraf.

U begrijpt dat de hartenkoningin (Kirsten Pieters) dan niet ver weg is. In dit geval is het Alices moeder, met wie ze een moeizame relatie heeft. (In het kielzog van Freud is de rode koningin uitgelegd als een symbool voor de eerste menstruatie, en Carrolls meisjesvriendenschappen als angst voor menstruerende vrouwen.) Zij gaat er met een andere minnaar (Chiel van Berkel, met martiale snor) van Alice vandoor. Zo duiken er meer personages op in haar hoofd, zoals Tine Van den Wyngaert als haas.

De bleke, rossige Anneke Sluimers is een ontdekking. Ze balanceert onfixeerbaar op de grens tussen meisje en volwassene, tussen innemend en irritant, tussen dramaprinsesje en slachtoffer van wat er allemaal op haar afkomt. Butler Aat Ceelen is in zijn nuchterheid een mooie tegenhanger. Lobke Leirens is een fijn gruwelvriendinnetje van Alice, dat verschijnt vanachter een spiegel. Zo bouwt iedereen mee aan dit wonderlijke Victoriaanse kermisje.

Regisseur en bewerkster Lernous neemt grote vrijheid als hij zijn visie geeft op Humpty Dumpty, de Maartse haas, de maffe hoedenmaker, de raad van de rups en meer van de beroemde passages. Anders dan meestal bij Abattoir Fermé heeft deze voorstelling veel tekst; ook stukjes *Jabberwocky* en *The*

ELDERS

Nog geen andere recensies

VERWANTE ARTIKELN

- [Moe maar op en dolend](#)
- [A brief history of hell](#)
- [Grey Gardens](#)
- [Lucifers & What am I doing, where am I going](#)

TAGS

[Aat Ceelen](#), [Abattoir Fermé](#), [Anneke Sluimers](#), [Chiel van Berkel](#), [Kirsten Pieters](#), [Lobke Leirens](#), [Lukas Smolders](#), [Stef Lernous](#), [Tine Van den Wyngaert](#)

Hunting of the Snark krijgen een plek in deze *Alice*.

Stef Lernous noemt zijn creatie een vorm van 'Abattoir soft': geen bloed, bloot en rookmachines. Wie hoopt op een keurige navolging van het boek, heeft een zware avond. Wie er niet tegen kan dat regisseur Lernous de grenzen opzoekt door ver uitgesponnen en daardoor soms bijna onverdraaglijke herhalingen, bijvoorbeeld van hysterisch gegiechel, ook. Wie zich openstelt voor Vlaamse taalvondsten en bijzondere beelden die een dag later nog terugkomen, kon met deze *Alice* wel eens een gedenkwaardige theaterervaring tegemoet gaan.

Foto: Stef Lernous

Print deze recensie

Reacties

0 reacties

0 reacties

Sorteren op

Populair

Voeg een reactie toe...

 Facebook Comments Plugin

@Theaterkrant 2015

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.